

1.Sygn. akt II K 136/20

3.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Adam Barczak

Sędzia Iwona Litwińska-Palacz

Ławnicy: Cezary Dybiński, Lidia Sobiepan, Alina Łazor

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Ważyńska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rej. Olsztyn – Południe w Olsztynie Natalii Domaradzkiej,

po rozpoznaniu w dniach 18 listopada 2020 r. i 24 listopada 2020 r.

sprawy **K. M. s. M. i H. zd. M. (...), ur. (...)**

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 1 lutego 2020 r. w P., działając z zamiarem bezpośrednim usiłował dokonać zabójstwa A. K. (1) uderzając go nożem w okolice pogranicza klatki piersiowej i okolicy łędźwiowej lewej, powodując ranę kłutą drążącą do prawej opłucnej, powodując w ten sposób uszkodzenie prawej opłucnej będące długotrwałą chorobą realnie zagrażającą życiu pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 156§1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,

II. w okresie od 18 stycznia 2020 r. do 1 lutego 2020 r. będąc w P. i Z., działając czynem ciągłym groził A. K. (1) pozbawieniem życia, a groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

III. w okresie od nieustalonego dnia stycznia 2020 r. do 1 lutego 2020 r. w P., działając czynem ciągłym groził B. Ł. (1) pozbawieniem życia, a groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

ORZEKA:

I. oskarżonego K. M. uznaje w ramach zarzuconego mu czynu opisanego w pkt I za winnego tego, że w dniu 01 lutego 2020 r. w P., działając w bezpośrednim zamiarze spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu A. K. (1) zadał mu uderzenie nożem składanym o długości ostrza ok. 9 cm. w okolicę pogranicza klatki piersiowej i okolicy łędźwiowej, powodując ranę kłutą prawej okolicy grzbietowej, drążącą do pogranicza jamy opłucnowej i otrzewnowej z uszkodzeniem podstawy płuca prawego, przeponowej powierzchni płata prawego wątroby oraz przepony, które to obrażenia stanowią chorobę realnie zagrażającą życiu wymienionego, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo określone w art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i za to skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia;

III. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu opisanego w pkt III, który kwalifikuje jako przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to skazuje go, opierając wymiar kary o art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i III, wymierzając oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 01 lutego 2020 r. (g. 21.00);

VI. na podstawie art. 62 k.k. określa, że orzeczoną karę oskarżony powinien odbywać w zakładzie karnym prowadzącym terapię w zakresie uzależnienia od alkoholu;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 136/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. M.	czyn opisany w pkt I a/o, zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony K. M. zamieszkiwał w m. Z., gm. R., utrzymywał się ostatnio z pracy w zakładzie instalatorskim w charakterze hydraulika. Firma, w której pracował wykonywała zlecenie na budowie hotelu w P.. Oskarżony razem z innymi pracownikami zakwaterowany był w budynku przy ul. (...), do miejsca zamieszkania przyjeżdżał przeciętnie co dwa tygodnie. Do kwietnia 2019 r. oskarżony pozostawał w związku z B. Ł. (1) i zamieszkiwał z wymienioną w m. Grabek, gm. M.. Związek ten został zakończony przez B. Ł. z uwagi na konfliktowe zachowanie oskarżonego, który zarzucał jej zdrady. Oskarżony nie chciał się zgodzić na rozstanie i wpadł w furję. Pokrzywdzona obawiała się, że ją pobije, ale tego	zeznania B. Ł.	845 - 845 o., 262 o.	

nie zrobił. W późniejszym okresie utrzymywali mimo tego kontakty, w tym seksualne, oskarżony odwiedzał ją, kiedy przyjeżdżał z pracy. Oskarżony nadużywał alkoholu i mówił pokrzywdzonej, że zażywa amfetaminę, jednak w czasie pobytu niej środków odurzających nie zażywał.

W tym samym zakładzie pracy zatrudniony był pokrzywdzony A. K. (1). Pomędzy wymienionymi relacje układały się bezkonfliktowo aż do 18 stycznia 2020 r., kiedy A. K. przebywając w domu otrzymał od oskarżonego, który był wówczas w P., wiadomości sms, w których zarzucił mu utrzymywanie kontaktów seksualnych z B. Ł. i wprost groził zabójstwem obojga. A. K. był tym zaskoczony, gdyż osobiście nie znał w ogóle B. Ł. i nigdy nie spotykał się z nią. Zdenerwował się i w odpowiedzi na te zarzuty groził oskarżonemu pobiciem po powrocie do pracy. Gdy pokrzywdzony wrócił do P. zastał oskarżonego pod wpływem alkoholu, doszło między nimi do rozmowy, w trakcie której oskarżony ponownie groził zabójstwem, na co pokrzywdzony zadał mu trzykrotnie uderzenie w twarz z otwartej ręki. Oskarżony zachował się biernie i do dalszej konfrontacji nie

doszło. Oskarżony nawet przeprosił za swoje zachowanie. W styczniu i lutym 2020 r. oskarżony wysyłał do pokrzywdzonej B. Ł. bardzo liczne wiadomości sms, w których wulgarnie znieważał ją oraz groził jej min. zabójstwem jej i jej dzieci, okaleczeniem, spaleniem domu, oskarżając o kontakty z innymi mężczyznami, w tym A. K.. Gróźb tych pokrzywdzona z czasem zaczęła się poważnie obawiać, niemniej utrzymywała jeszcze kontakty z oskarżonym, który po raz ostatni odwiedził ją w weekend pod koniec stycznia 2020 r. i wówczas nie zachowywał się agresywnie. Po wyjeździe do P. jednak dalej kierował podobne wiadomości, pokrzywdzona nie chciała już ich czytać, ani odbierać od niego połączeń, co nasilało u niego agresję; groził w nich min. pozbawieniem życia B. Ł. i A. K.. W dniu 01 lutego 2020 r. rano wysłał wiadomości, w których min. wulgarnie groził, że (...) "dostanie dzisiaj kosę".

W dniu 01 lutego 2020 r. oskarżony, jego brat J. M. (1), A. K., M. G. (1) i K. P. (1) wspólnie spożywali alkohol od godzin popołudniowych i wieczorem byli już pijani. Między oskarżonym a pokrzywdzonym A. K. doszło do kolejnego

spięcia, gdyż oskarżony zaczął ponownie poruszać temat B. Ł., wówczas znajdowali się na balkonie i palili papierosy. A. K. odpowiedział mu, żeby przestał i wchodził pierwszy do pokoju oskarżony chwycił go z tyłu i ciągnął w stronę łóżka, wówczas pokrzywdzony odepchnął się nogą od ściany i zdołał obrócić się tak, że oskarżony upadł plecami na łóżko a pokrzywdzony znalazł się na nim. Wówczas oskarżony zadał mu cios nożem składanym z napisem (...) o długości ostrza ok. 9 cm w okolicę pogranicza klatki piersiowej i okolicy łądźwiowej, powodując ranę kłutą prawej okolicy grzbietowej, drażnącej do pogranicza jamy opłucnowej i otrzewnowej z uszkodzeniem podstawy płuca prawego, przeponowej powierzchni płata prawego wątroby oraz przepony, co stanowiło chorobę realnie zagrażającą życiu pokrzywdzonego.

Oskarżony dalszych ciosów nie zadawał. A. K. zaczął silnie krwawić i pozostali mężczyźni starali się udzielić mu pomocy; uprzednio zamknęli w łazience oskarżonego, barykadując drzwi szafką. K. P. odebrał nóż oskarżonemu i pobiegł do pokoju obok powiadomić brata oskarżonego J. M.. M. G. zawiadomił Policję i doszło do

<p>zatrzymania oskarżonego, który wówczas zachowywał się spokojnie. Zabezpieczono również nóż z napisem (...) oraz (w dniu 02 lutego 2020 r.) telefon oskarżonego, który przekazał Policji M. G..</p> <p>Oskarżony tempore criminis znajdował się w stanie upojenia alkoholowego zwykłego i był w pełni poczytalny - nie zaistniały co do niego okoliczności przewidziane w art. 31 § 1 i 2 k.k. Rozpoznano u niego zespół zależności alkoholowej.</p>			
wywiad kuratora	(...)		
wydruk wiadomości	18-19		
zeznania A. K.	661 o.; 840 o. - 841 o., 45 - 46		
zeznania K. P.	842 - 843, k. 32, k. 122 o. - 123		
zeznania M. G.	843, k. 20 - 21, k. 109 - 110		
zeznania J. M.	843 o. - 844 o. , k. 15 o. -16		
zeznania A. M.	844 o. - 845		
protokół oględzin, odpis	5-6, k. 217 - 223		
protokoły badania trzeźwości	9 - 13		
opinia z zakresu medycyny	69, 664 - 669		

wydruki wiadomości	90 - 109, 155 -162, 270 - 277,		
dokumentacja medyczna	167 -214		
opinia biegłego z zakresu informatyki	288 - 649		
opinia sądowo - psychiatryczna	654 - 655		
wyjaśnienia oskarżonego	838 o. - 840, 60 -62, 70		
zeznania G. M.	27 - 28		
0.1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. M.	czyn zarzucony, opisany w pkt II a/o	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W ocenie sądu nie budzi wątpliwości, że oskarżony w okresie od 18 stycznia 2020 r. do 01 lutego 2020 r. groził A. K. pozbawieniem życia, niemniej w pokrzywdzonym groźby te nie wzbudziły uzasadnionej obawy ich spełnienia i nie obawiał się ich. Z uwagi na długotrwałą znajomość z	zeznania A. K.	661 o.; 840 o. - 841 o., 45 - 46	

oskarżonym i łączące ich relacje był gotów groźby oskarżonego "wyjaśnić" we własnym zakresie, w drodze słownej a nawet fizycznej konfrontacji, w części zaś groźby te traktował jako formułowane w gniewie, bez rzeczywistego zamiaru ich spełnienia.			
1.2. Ocena DOWOdów			
0.1.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	dokumentacja medyczna	dokumenty niekwestionowane	
opinia biegłego z zakresu informatyki	opinię uznano za miarodajną, rzetelnie sporządzoną, strony nie kwestionowały jej treści		
opinia sądowo - psychiatryczna	opinię uznano za miarodajną, rzetelnie sporządzoną, strony nie kwestionowały jej treści		
opinia z zakresu medycyny	opinie (w szczególności ostateczną) uznano za rzetelnie sporządzone, nie kwestionowano ich treści. Z ostatecznej opinii wynika jednoznacznie zakres doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała, jak również ich kwalifikacja prawna. Znajduje ona odzwierciedlenie w		

	dokumentacji medycznej pokrzywdzonego.	
protokoły badania trzeźwości	dokumenty niekwestionowane, sporządzone przez uprawnione osoby w ramach czynności procesowych	
protokół oględzin, odpis	dokument niekwestionowany, sporządzony przez uprawnioną osobę w ramach czynności procesowych	
wydruk wiadomości	dokument niekwestionowany	
wywiad kuratora	dokument niekwestionowany	
zeznania A. K.	w ocenie sądu były wiarygodne. Świadek przedstawił wszelkie okoliczności poprzedzające zdarzenie z dnia 01 lutego 2020 r., jak i jego przebieg. Zeznania te znajdują odzwierciedlenie w innych dowodach. Dano wiarę, że zarzuty oskarżonego co do związków świadka z B. Ł. były zupełnie bezpodstawne, wynikało to również kategorycznie z zeznań wymienionej. Oskarżony nie przedstawił co do tego żadnych uwiarygodniających je okoliczności, ani dowodów. Analiza jego korespondencji wskazuje, że oskarżał ją o utrzymywanie kontaktów	

również z innymi mężczyznami. Jak wynika z zeznań B. Ł. ich związek z oskarżonym rozpadł się dużo wcześniej właśnie z powodu jego zazdrości i stałych oskarżeń tego rodzaju, których nie mogła już znieść. W ocenie sądu wynika to z cech osobowości oskarżonego. A. K. wobec oskarżeń i gróźb wysłanych mu w dniu 18 stycznia 2020 r. zareagował spontanicznie niedowierzaniem a następnie gniewem, sam grożąc oskarżonemu pobiciem za takie sugestie. Świadek nie krył również, że po przyjeździe do P. zadał oskarżonemu za to trzy uderzenia w twarz, po czym ich relacje pozostawały względnie normalne do dnia 01 lutego 2020 r. W ocenie sądu należy dać mu wiarę również w zakresie przebiegu zdarzenia z dnia 01 lutego 2020 r. , tj., że wynikało ono z kolejnych zarzutów oskarżonego, który ponadto zaatakował pokrzywdzonego, gdy wychodził z balkonu do pokoju a następnie, gdy upadli na łóżko, zadał mu uderzenie nożem. Zeznania te były konsekwentne i pozostawały w spójności z relacjami innych świadków. Odmienne zaś wyjaśnił jedynie oskarżony, wskazując na zaatakowanie przez pokrzywdzonego, który miał go bić pięściami, szarpać i kopać, wobec

	<p>czego musiał się bronić. Zauważyć jednak trzeba, że jeszcze tego samego dnia rano oskarżony w smsach do B. Ł. zapowiadał rozprawienie się z pokrzywdzonym i zamiar ugodzenia go nożem. Pokrzywdzony A. K. w toku rozprawy nie dążył do bezpodstawnego obciążenia oskarżonego, co więcej - oświadczył, że przyjmuje jego przeprosiny i wybacza mu jego zachowanie.</p>	
zeznania A. M.	<p>zasadniczo dano im wiarę, jakkolwiek świadek nie był obecny w czasie zdarzenia z dnia 01 lutego 2020 r., nie znał nawet jego dokładnego przebiegu. Wskazał jedynie na rozmowę z oskarżonym tego dnia wieczorem, kiedy brat miał mu mówić, że zamierza odejść z pracy, gdyż "nikt go nie będzie bił po twarzy", co jednak może budzić wątpliwości, gdyż miałyby dotyczyć zdarzeń sprzed dwóch tygodni. Powyższa kwestia nie ma jednak w ocenie sądu istotnego znaczenia.</p>	
zeznania B. Ł.	<p>dano im wiarę w całości, gdyż były spójne i konsekwentne, cechowały się obiektywizmem. Jednoznacznie zaprzeczyła, aby utrzymywała kontakty z A. K., wskazując równocześnie, że analogiczne oskarżenia doprowadziły do</p>	

zakończenia jej związku z oskarżonym, który jej zdaniem był wręcz chorobliwie zazdrosny. Przyznała jednocześnie, że pomimo tego spotykała się jeszcze z oskarżonym, który odwiedzał ją w domu. Wskazała, że zaczęła się obawiać grózb, jakie wysyłał do niej w korespondencji sms, co nie może budzić wątpliwości, gdyż groźby te miały charakter bardzo nasilonych i pełnych agresji. Fakt, że spotkała się jeszcze później z oskarżonym bynajmniej nie stoi z tym w sprzeczności, zwłaszcza że podała, że kiedy oskarżony przebywał u niej w domu zachowywał się spokojnie. Oskarżony reagował bardzo napastliwie, gdy tylko nie utrzymywała z nim kontaktu, nie odbierała wiadomości i należy przyjąć, że odmowa spotkania się z nim skutkowałaby nasileniem jego zachowań. Już wcześniej, kiedy postanowiła zerwać z nim konkubinatem oskarżony, jak podała, wpadł w furję i myślała, że ją pobije. Świadek zeznała, że nie zamierza w przyszłości utrzymywać z oskarżonym jakichkolwiek kontaktów. Podała, że powodem, dla którego złożyła oświadczenie o cofnięciu wniosku o ściganie była niechęć do uczestniczenia w

	czynnościach procesowych.	
zeznania J. M.	co do zasady dano im wiarę, jakkolwiek świadek nie był obecny w pokoju, gdy doszło do zranienia nożem pokrzywdzonego a równocześnie przedstawiał sugestie co do przebiegu tego zajścia, tłumaczące zachowanie oskarżonego. W ocenie sądu zmierzał do poprawy sytuacji procesowej brata i w nieuzasadniony sposób bagatelizował jego zachowania.	
zeznania K. P.	dano im wiarę, gdyż cechowały się konsekwencją i były prawdopodobne. Świadek był obecny bezpośrednio przy zdarzeniu, niemniej podał, że samego momentu uderzenia nożem nie zauważył, widział jedynie jak szarpali się, upadli na łóżko, po czym pokrzywdzony krwawił i pokazywał ranę. Świadek nie potwierdził, aby pokrzywdzony zaatakował oskarżonego, bił go i kopał, wskazał natomiast że to oskarżonego zamknięto później w łazience, blokując drzwi szafką, co w ocenie sądu wskazuje, że był agresywny i obawiali się jego zachowania.	
zeznania M. G.	również dano im wiarę, uznając za prawdopodobne. Wynika z nich, że świadek bezpośrednio nie	

	<p>obserwował zdarzenia, gdyż przebywał w łazience, widział dopiero rannego pokrzywdzonego i zamykał oskarżonego w łazience, nie wykluczył nawet, że uderzył go wówczas, będąc "w amoku" wywołanym widokiem krwawiącego kolegi. Świadek pomimo nietrzeźwości zachowywał się jednak zbornie, zawiadomił pogotowie, otwierał bramę, umożliwiając wjazd karetki.</p>	
zeznania G. M.	<p>należało je podzielić, gdyż pochodzą od funkcjonariusza Policji, przeprowadzającego interwencje po zdarzeniu. Przytoczony w nich przebieg zajścia świadek opierał jednak jedynie na uzyskanych na miejscu informacjach wobec czego ustalona wersja, że podczas spożywania alkoholu oskarżony niespodziewanie wyciągnął nóż i uderzył pokrzywdzonego w plecy może być skutkiem uproszczenia, gdyż odbiega nawet od relacji pokrzywdzonego, który nie był zainteresowany wspieraniem linii obrony a podał, że zanim oskarżony zadał uderzenie doszło między nimi do szarpaniny i upadku na łóżko. Lokalizacja rany może w ocenie sądu przemawiać</p>	

	za jej zadaniem w takiej sytuacji.		
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w jakiej twierdził, że w dniu 01 lutego 2020 r. został zaatakowany i pobity przez pokrzywdzonego i aby go odstraszyć ugodził go nożem, gdyż takiego przebiegu zdarzenia nikt nie potwierdził i nie jest ono prawdopodobne, gdyż to oskarżony w tamtym okresie zaczął oskarżać pokrzywdzonego, odgrażać się mu, w tym zabójstwem, i był wyraźnie stroną prowokującą konflikt. Faktem pozostaje, że pokrzywdzony po przyjeździe do P. również zachował się konfrontacyjnie i zadał mu uderzenia w twarz, jednak tylko z otwartej ręki, rozgniewany jego obraźliwymi sugestiami, na pewno nie z taką siłą, żeby oskarżony tracił przytomność. Oskarżony najwyraźniej planował	

użycie noża wobec pokrzywdzonego, o czym jednoznacznie świadczą wiadomości wysłane do B. Ł. jeszcze rano tego dnia. W ich kontekście wyjaśnienia, że jedynie bronił się przed napaścią pokrzywdzonego i w tym celu sięgnął po nóż, który zbiegiem okoliczności znajdował się akurat na łóżku i w zasięgu jego ręki, nie wydają się wiarygodne. Wprawdzie żaden ze świadków, w tym pokrzywdzony, nie zauważył skąd oskarżony wziął nóż, to jednak przyjęc należy, że miał go wówczas przy sobie, skoro zdołał natychmiast użyć w dynamicznym zajściu. Nie był to przy tym zwykły nóż, używany do przygotowywania posiłków, ale składany nóż, który oskarżony kupił krótko wcześniej, chwalił się nim kolegom i nosił przy sobie. Interwenującemu policjantowi oskarżony powiedział po zdarzeniu, że kupił go po tym, jak dowiedział się, że A. K. ma romans z jego kobietą (k. 28), co stoi w sprzeczności z wyjaśnieniami, że jakoby kupił go pół roku wcześniej i używał do pracy i wskazuje, że oskarżony już wcześniej nosił się z zamiarem użycia go do porachunków z pokrzywdzonym za domniemany romans z B. Ł.. Nadmienić również należy, że rzekome pobicie oskarżonego przez A.

		K. w dniu 01 lutego 2020 r. nie znajduje potwierdzenia w fotografii wykonanej w dniu przyjęcia oskarżonego do aresztu, gdyż wbrew jego twierdzeniom nie miał widocznych obrażeń ciała.	
1.3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	III	K. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
zachowania oskarżonego, polegające na kierowaniu w ustalonym okresie gróźb karalnych pozbawienia życia wobec B. Ł. stanowią przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Prokurator nie wyraził zgody na cofnięcie wniosku o ściganie (art. 12 § 3 k.p.k.). Zamiar faktycznego zrealizowania gróźb (któremu oskarżony stanowczo zaprzeczył) jest obojętny dla zaistnienia przestępstwa, do którego znamion należy wzbudzenie w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona. Nie budzi zaś wątpliwości, że B. Ł.			

miała podstawy obawiać się tych gróźb, zwłaszcza wobec ich charakteru i nasilenia a później jeszcze w kontekście użycia przez oskarżonego noża wobec A. K., co jej zdaniem wskazuje, że jest on zdolny do wszystkiego. Oskarżony w pełni świadomie zmierzał do jej zastraszenia i nie można jego zachowania usprawiedliwić wzburzeniem (zwłaszcza że nic nie wskazuje, aby miało jakiegokolwiek rzeczywiste podstawy), ani tym bardziej stanem nietrzeźwości.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	K. M.
---	--	---	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

w ocenie sądu czyn zarzucony oskarżonemu w pkt I a/o należało zakwalifikować jako przestępstwo określone w art. 156 § 1 pkt 2 k.k., nie zaś jako zarzucone mu usiłowanie zabójstwa określone w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Nie ma wątpliwości, że to oskarżony zadał pokrzywdzonemu przedmiotowe uderzenie nożem, powodując skutki

wskazane w przyjętym opisie czynu, stanowiące ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Skutki te znajdują jednoznaczne potwierdzenie w opinii z zakresu medycyny i dokumentacji medycznej. W ocenie sądu brak jest jednak wystarczających dowodów, aby przyjąć, że oskarżony faktycznie dążył do zrealizowania skutku śmiertelnego, którego jednak nie osiągnął (w zarzucie nie wskazano powodów, dla których skutek nie nastąpił). Nie sposób oczywiście zanegować, że oskarżony groził pokrzywdzonemu zabójstwem, w tym o zamiarze użycia wobec niego noża informował B. Ł. w dniu zdarzenia, co może w bardzo istotnym zakresie wskazywać na zaistnienie takiego zamiaru. Równocześnie jednak nie może o nim przesądzać, gdyż kompleksowej analizy wymagają wszystkie okoliczności zdarzenia, w tym również fakt, że uderzenie nastąpiło w następstwie szarpaniny z pokrzywdzonym, który znajdował się wówczas na oskarżonym i w ocenie sądu nie miało charakteru mierzonego, nie zostało również zadane w najbardziej newralgiczną okolicę ciała, wskazującą jednoznacznie, że sprawca działa z zamiarem

spowodowania śmierci, jakkolwiek praktycznie każde uderzeniem nożem w tułów człowieka niesie ryzyko zaistnienia takiego skutku. Nie sposób równocześnie podzielić sugestii, jakoby było to jedynie "ukłucie", gdyż doszło do przebicia odzieży i penetracji ostrza a siłę uderzenia biegły określił jako znaczną. Oskarżony posłużył się nożem o niezbyt znacznych rozmiarach i długości ostrza ok. 9 cm. (nie jak wskazano w a/o o długości ostrza 21 cm.) i nie ponawiał uderzeń, mając ku temu możliwość i narzędzie pozwalające na zrealizowanie skutku śmiertelnego. Oskarżony nie zaatakował pokrzywdzonego od razu nożem, wykorzystując zaskoczenie a nastąpiło to dopiero w toku szarpaniny, w której pokrzywdzony zyskiwał przewagę. Również ocena wcześniejszych, co do zasady bezkonfliktowych (poza sprawą B. Ł.) relacji oskarżonego z pokrzywdzonym, z którym znali się przez długi czas, pracowali i mieszkali razem nie wskazuje, aby oskarżony faktycznie chciał spowodowania śmierci pokrzywdzonego, względnie godził się na jej zaistnienie. Sam pokrzywdzony zaprzeczył, aby w jego przekonaniu oskarżony rzeczywiście chciał go zabić. Do zdarzenia doszło w

toku wspólnej libacji alkoholowej, kiedy zarówno oskarżony jak i pokrzywdzony znajdowali się w stanie znacznej nietrzeźwości. Oskarżony działał przy tym pod wpływem emocji związanych z zazdrością, które w żadnym razie nie mogą go usprawiedliwiać, ale nie muszą też dowodzić, że z zemsty chciał aż dokonać zabójstwa, nawet jeśli nim groził. Niewątpliwie jednak ustalone okoliczności, w tym użyte narzędzie, nakazują przyjąć, że oskarżony w zamiarze bezpośrednim zmierzał do spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i taki skutek spowodował.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	II	K. M.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>w ocenie sądu przyjąć należy, że groźby formułowane przez oskarżonego nie wzbudziły w pokrzywdzonym A. K. uzasadnionej obawy, że zostaną spełnione, przez co nie doszło do realizacji znamion przestępstwa zarzuconego w pkt II. Pokrzywdzony przed sądem jednoznacznie zeznał, że nie bał się groźb oskarżonego i nie składał z własnej inicjatywy wniosku o prowadzenie postępowania.</p> <p>Zdecydował się taki złożyć dopiero po zdarzeniu, na skutek sugestii policjantów, kiedy przebywał w szpitalu. Później jednak starał się go cofnąć i aktualnie nadal nie żąda ścigania oskarżonego. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że stanowisko to nie było prawdomówne, czy wynikało z nacisków na pokrzywdzonego.</p> <p>Zauważyć trzeba, że pokrzywdzony, kiedy dotarły do niego groźby oskarżonego zareagował wzajemnymi groźbami pobicia i zrealizował je natychmiast po przyjeździe do P.. Wskazuje to, że nie odczuwał żadnej obawy</p>			

<p>przed oskarżonym i uważał, że fizycznie dominuje nad nim. W ocenie sądu wskazuje to na brak zrealizowania znamion przestępstwa określonego w art. 190 § 1 k.k., zarzuconego oskarżonemu w pkt II a/o.</p>			
<p>1.4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	I, III i IV		<p>wymierzając karę sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Oskarżony działał w bezpośrednim zamiarze spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, realizując wcześniej sformułowane groźby. W czasie dokonania przestępstwa znajdował się w stanie nietrzeźwości. Jako okoliczności łagodzące przyjęto uprzednią niekaralność oskarżonego, brak zaistnienia długotrwałych skutków dla zdrowia pokrzywdzonego, jak i jego oświadczenie, że wybaczył oskarżonemu jego czyn i przyjął przeprosiny. Mając powyższe na uwadze wymierzono karę 6 lat pozbawienia wolności,</p>

			która jest adekwatna do winy i społecznej szkodliwości czynu, zaś za przestępstwo z pkt III uznano za właściwe skazać oskarżonego na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. W ocenie sądu kary w takim wymiarze spełniają cele wychowawcze i zapobiegawcze, jak również w zakresie społecznego oddziaływania.
1.5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	V		na podstawie art. 63 1 k.k. zaliczono na poczet kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01 lutego 2020 r. (g. 21.00)
K. M.	VI		na podstawie art. 62 k.k., mając na uwadze stwierdzone uzależnienie alkoholowe oskarżonego i jego niewątpliwy związek z przypisanymi przestępstwami zastrzeżono, że orzeczona kara oskarżony winien odbywać w zakładzie karnym, w którym prowadzi się terapię w zakresie uzależnienia od alkoholu.

1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	<p>na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oskarżonego zwolniono od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, albowiem jest pozbawiony wolności, nie ma majątku i nie osiąga dochodów pozwalających na ich pokrycie.</p>	
1.8. Podpis		